

Откривење Исуса Христа — број четрнаест

Седми печат

Jeff Pippenger

2023-11-11

Пробни рат анђела, који је започео са Луцифером на трећем небу, представљеном у дванаестом поглављу Откривења, предображава пробни рат људи и анђела, који се завршава на првом небу. Када су Сотона и његови анђели били избачени са трећег неба, Сотона је отворио нови фронт битке у врту Едему. Као у рату трећег неба са Луцифером, Бог је такође установио и раздобље пробе за човечанство. Рат на првом небу, који озбиљно отпочиње са недељним законом који ускоро долази, представља крај времена пробе за човечанство.

У дванаестој и тринаестој глави Откривења приказани су аждаја, звер и лажни пророк. Уобичајено је да се сматра да те три силе првенствено представљају прошлост тих трију сила, али Јовану је било речено да запише „оно што ће бити“, а читава књига Откривења говори о „последњим данима“, стога примењујемо библијско начело да је крај илустрован почетком, и симболе Откривења примењујемо као садашњу, а не прошлост истину.

Сатана је препознат и у рату који је започео на трећем небу, и у првој бици коју је донео људима у Едемском врту, као онај који се служио „хипнотизмом“ да би пренео своја искварена саопштења ради остварења свога ратовања.

„Сотона је кушао првог Адама у Едему, а Адам је расправљао са непријатељем, дајући му тиме предност. Сотона је примењивао своју моћ хипнотизма над Адамом и Евом, и ту моћ је настојао да примени и над Христом. Али пошто је била наведена реч Писма, Сотона је знао да нема никакве могућности да однесе победу.

„Мушкарци и жене не треба да проучавају науку о томе како да поробе умове оних који се с њима друже. То је наука коју Сотона учи. Треба да се одупремо свему што је те врсте. Не треба да се упуштамо у месмеризам и хипнотизам — науку онога који је изгубио своје првобитно стање и био избачен из небеских дворова.“ *Mind, Character and Personality*, 713.

„Наука коју Сатана поучава“ усавршена је од стране глобалистичких трговаца и спроводи се путем „информационог супер-аутопута“ у „последњим данима“. Сатана је отац лажи, а медијски гиганти не само да шире неистине, него и уклањају истину, прате оне које сматрају јеретицима и примењују најсофистициранији облик хипнотизма икада упражњаван у историји планете Земље. Рат који је започео на трећем небу наглашава ову одлику Сатаниног ратовања, да би верни који буду живели када рат првог неба отпочне били унапред опоменути предзнањем. Када разумемо да се управљачки центар светске мреже, и „информационог супер-аутопута“, налази у Сједињеним Државама и да се њиме тамо управља и влада, стичемо увид у то шта значи да Сједињене Државе спуштају огањ с неба и обмањују читав свет. „Огањ“ у књизи Откривења представља поруку.

Симболика Откривења, тринаесте главе, и тринаестог стиха, преузета је из битке на гори Кармилу, где пророци Валови и пророци гајева нису били у стању да призову огањ с неба како би потврдили да су Вал и Астарота истинити богови. Вал, као мушко божанство, и Астарота, као женско божанство, представљају лик звери, несвету комбинацију цркве и државе. Они су били пророци Језавеље, која је била у несветом односу са Ахавом. Та два пророчка сведока лика звери у извештају о гори Кармилу поистовећују улогу Сједињених Држава у томе што су најпре у Сједињеним Државама образовале лик папског система, а потом и у свету. „Огањ“ на Кармилу требало је да буде доказ ко је заиста истинити Бог. Он је представљао откривење с неба које је указивало на истинитог Бога, и исто то питање постоји када Сједињене Државе призивају огањ с неба.

У књизи пророка Исаије, Бог који објављује свршетак од почетка, обраћа се самом призору древне горе Кармил, а такође и пророчком призору који је представљен када Сједињене Државе своде огањ с неба.

Изнесите своју парницу, вели Господ; изнесите своје јаке разлоге, вели Цар Јаковљев. Нека их изнесу и нека нам покажу шта ће се догодити; нека покажу пређашње ствари, шта су, да бисмо их размотрили и познали њихов потоњи исход; или нам објавите ствари које ће доћи. Покажите оно што ће се збити убудуће, да бисмо знали да сте богови; да, учините добро или учините зло, да се запрепастимо и да то заједно видимо. Гле, ви сте од ништа, и ваше је дело ни од чега; гад је онај који вас бира. Ја сам подигао једнога са севера, и он ће доћи; од изласка сунца призиваће моје име; и доћи ће на кнезове као на блато, и као што лончар гази глину. Ко је објавио од почетка, да бисмо знали? и унапред, да бисмо могли рећи: Праведан је? Да, нема никога ко показује; да, нема никога ко објављује; да, нема никога ко чује ваше речи. Први ће рећи Сиону: Гле, гле их; и Јерусалиму ћу дати онога који доноси добре вести. Исаија 41:21–27.

У рату првог неба, који почиње са ускоро долазећим законом о недељи, Сједињеним Државама, а такође и самом Сатани, биће допуштено да „изнесу“ своју „парницу“, и они ће свести огањ с неба у покушају да докажу да је Језавељин бог истинити Бог. Свет ће бити приморан да прихвати жиг дана богослужења тога бога. Огањ који се своди с неба, преко „информационог супер ауто-пута“ до целокупног човечанства, јесте дело „ништавила“, а онај који изабере поруку пренесену тим средством јесте „гнусоба“.

У том рату, сто четрдесет и четири хиљаде, а потом и велико мноштво, биће Божји сведоци у спору о томе ко је истинити Бог. Поруке које се преносе са обе стране рата представљене су као „огањ“. Сви народи биће сабрани да се утврди ко је истинити Бог, и постојаће две класе сведока ради утврђивања „истине“.

Нека се саберу сви народи, и нека се окупе племена; ко међу њима може ово објавити и показати нам пређашње ствари? Нека изведу своје сведоке, да се оправдају; или нека чују и кажу: Истина је. Ви сте моји сведоци, говори Господ, и слуга мој кога сам изабрао, да бисте знали и веровали ми, и разумели да сам ја Он; пре мене није био саздан ниједан бог, нити ће после мене бити. Ја, ја сам Господ; и осим мене нема спаситеља. Ја објавих, и спасох, и показах, кад не беше туђега бога међу вама; зато сте ви моји

сведоци, говори Господ, да сам ја Бог. Исаија 43:9–12.

Завршно испољавање горе Кармил има сведоке за Сотону и сведоке за Бога. То показивање треба да докаже ко је истинити Бог, али о чему верни Божји сведоци треба да сведоче?

Овако говори Господ, Цар Израилљев, и његов Искупителъ, Господ над војскама: Ја сам први, и ја сам последњи; и осим мене нема Бога. И ко ће, као ја, призвати, и објавити то, и изложити ми по реду, откако поставих древни народ? и ствари које долазе, и које ће доћи, нека им покажу. Не бојте се, нити страхујте: нисам ли ти од онога времена казао, и објавио? ви сте ми чак сведоци. Има ли Бога осим мене? да, нема Бога; не знам ни за једнога. Сви који праве резан лик јесу ништавило; и њихове милине неће користити; и они су сами себи сведоци; не виде, нити знају; да би се постидели. Исаија 44:6–9.

Верни у завршном сукобу на гори Кармилу треба да сведоче истину да је Бог Први и Последњи. Он је Бог који је „поставио древни народ“, да би објавио „оно што долази“. Божји сведоци треба да изнесу Откривење Исуса Христа које је распечаћено непосредно пре завршне битке на гори Кармилу.

Сотонина порука са горе Кармил представљена је као огањ који силази с неба.

И чини велика знамења, те и огањ чини да силази с неба на земљу пред људима, Откривење 13:13.

Овај стих описује чуда која Сједињене Америчке Државе остварују посредством савремене науке о хипнотизму, која се човечанству преноси на „информационом супер-аутопуту“. Али овај стих такође говори и о самој појави Сотоне када се он представља као Христос.

„Анђео који се сједињује у објављивању поруке трећег анђела треба да обасја сву земљу својом славом. Овде је проречено дело светских размера и неуобичајене силе. Адвентни покрет од 1840–44. био је славно испољавање Божје силе; порука првог анђела била је однета до сваке мисионарске станице у свету, а у неким земљама владало је највеће верско занимање какво је икада забележено у било којој земљи још од Реформације шеснаестог века; али све то треба да буде надмашено моћним покретом под последњом опоменом трећег анђела.

„То дело ће бити слично ономе на Дан Педесетнице. Као што је „рани дажд“ био дат, у изливању Светога Духа при отварању Јеванђеља, да проузрокује ницање драгоценог семена, тако ће и „позни дажд“ бити дат при његовом завршетку ради сазревања жетве. „Тада ћемо познати, ако настојимо да познамо Господа: излазак Његов је уређен као зора; и доћи ће нам као дажд, као позни и рани дажд земљи.“ Осија 6:3. „Радуйте се, дакле, синови Сионски, и веселите се у Господу Богу свом; јер вам је дао рани дажд умерено, и учиниће да сиђе за вас дажд, рани дажд и позни дажд.“ Јоил 2:23. „И биће у последње дане, говори Бог, излићу од Духа свога на свако тело.“ „И биће: сваки који призове име Господње спашће се.“ Дела 2:17, 21.

„Велико дело јеванђеља не треба да се заврши са мањим испољавањем Божје силе од онога које је обележило његов почетак. Пророштва која су се испунила у изливању

раног дажда на почетку јеванђеља, поново треба да се испуне у позном дажду на његовом свршетку. То су 'времена освежења' којима се апостол Петар надао када је рекао: 'Покајте се, дакле, и обратите се, да се очистите од греха својих, да дођу времена освежења од лица Господњег; и да пошље унапред одређенога вам Христа Исуса.' Дела 3:19, 20.“

„Слуге Божје, са лицима озареним и блиставим светим посвећењем, журиће од места до места да објављују поруку с неба. Хиљадама гласова, по свој земљи, биће упућено упозорење. Чиниће се чуда, болесни ће бити исцељивани, а знаци и чудеса пратиће верне. Сотона такође делује, лажним чудесима, чак и спуштајући огањ с неба пред очима људи. Откривење 13:13. Тако ће становници земље бити доведени дотле да заузму свој став.“ Велика борба, 611, 612.

Када доспемо у време када Сотона буде дозивао огањ с неба, „становници земље биће доведени до тога да заузму свој став“. У то време, Божји сведоци „хитаће од места до места да објављују вест с неба. Хиљадама гласова, по свој земљи, биће упућено упозорење.“ Дело које Божји сведоци изврше „биће слично ономе на дан Педесетнице“, када „анђео који се придружује објављивању вести трећег анђела треба да обасја сву земљу својом славом“. На Педесетницу, огањ је био симбол изливања Светога Духа, а огањ је такође симбол изливања Сотониног несветог духа.

Након што Јован у седмом поглављу Откривења представи сто четрдесет и четири хиљаде и велико мноштво, он указује на отварање седмог и последњег печата. Последњи, односно седми печат, представља откривање Откривења Исуса Христа, и једино пророчанство у књизи Откривења које је требало да буде откривено непосредно пре него што се време милости затвори. Седми печат, седам громава и Откривење Исуса Христа јесу све симболи исте истине, која се отвара непосредно пре него што се време милости затвори. Откривење Исуса Христа наглашава Христов карактер и стваралачку силу као Алфе и Омеге. Седам громава означавају историју у којој је запечаћено сто четрдесет и четири хиљаде, а седми печат означава изливање Светога Духа током историје у којој су два сведока васкрснута и примају стваралачку силу Божје „истине“, која се преноси од Оца, Сину, Гаврилу, пророку, онима који изабери да читају, слушају и држе силу која је у томе садржана.

И кад отвори седми печат, настаде тишина на небу око пола часа. И видех седам анђела који стајаху пред Богом; и њима се дадоше седам труба. И други анђео дође и стаде код жртвеника, имајући златну кадионицу; и даде му се много тамјана, да га принесе са молитвама свих светих на златни жртвеник који беше пред престолом. И дим тамјана, који се уздизаше са молитвама светих, узиђе пред Бога из руке анђелове. И анђео узне кадионицу, и напуни је огњем са жртвеника, и баци је на земљу; и настадоше гласови, и громави, и муње, и земљотрес. Откривење 8:1–5.

У стиховима се каже да је „седам анђела“ „стало пред Богом“ са „седам труба“. Тих седам анђела са трубама с правом се уобичајено разумевају као представници Божјих судова против Рима због наметања светковања недеље. Пагански Рим је, под Константином, донео први закон о недељи 321. године, а до 330. године његово царство било је подељено на

исток и запад. Од тог тренутка прве четири трубе почеле су да трубе, и представљале су историјске силе које су биле подигнуте против његовог царства, и које су до 476. године оставиле град Рим тако да над тим градом, који је био симбол снаге и славе Рима, више никада није владао ниједан римски владар. Када је папство донело закон о недељи на Сабору у Орлеану 538. године, Мухамед је био подигнут да донесе суд против Римске цркве, како је представљено петом и шестом трубом, које су уједно биле и прво и друго тешко, и представљале су ислам. Колико год да је традиционално разумевање тих труба исправно, оне су у одломку у коме су представљене у деветој глави Откривења одређене као „зла“.

И остали људи, који не бише побијени овим злима, не покајаше се за дела руку својих, да се не поклањају демонима и идолима од злата, и сребра, и бронзе, и камена, и дрвета, који нити могу видети, нити чути, нити ходити; нити се покајаше за своја убиства, ни за своја врачања, ни за свој блуд, ни за своје крађе. Откривење 9:20, 21.

Савршено и коначно испуњење седам труба јесу седам последњих зала из шеснаестог поглавља Откривења. Чак и површан преглед пророчких обележја седам труба из деветог поглавља Откривења показује да оне поседују паралелна обележја са седам последњих зала. Отварање седмог печата збива се у историји у часу када се време милости приводи крају и када гнев Божји, представљен са седам последњих зала, ускоро треба да буде изливен.

Када је Христос, као Лав из племена Јудина, „отворио седми печат“, један анђео дође и стаде пред жртвеник, имајући златну кадионицу; и даде му се много тамјана, да га принесе са молитвама свих светих на златни жртвеник који беше пред престолом. „И дим кађења, који долажаше са молитвама светих, узиђе пред Бога из руке анђелове.“ Изливању Светога Духа на Педесетницу претходила је једнодушна молитва верних који беху сабрани у Јерусалиму.

„Obnova istinske pobožnosti među nama najveća je i najhitnija od svih naših potreba. Težiti za tim treba da bude naše prvo delo. Mora postojati usrdan napor da se zadobije blagoslov Gospodnji, ne zato što Bog nije voljan da izlije svoj blagoslov na nas, već zato što nismo spremni da ga primimo. Naš nebeski Otac spremniji je da da svog Svetog Duha onima koji Ga mole, nego što su zemaljski roditelji spremni da daju dobre darove svojoj deci. Ali naše je delo da ispovedanjem, poniženjem, pokajanjem i usrdnom molitvom ispunimo uslove pod kojima je Bog obećao da će nam dati svoj blagoslov. Obnova se može očekivati jedino kao odgovor na molitvu.“ Selected Messages, knjiga 1, 121.

Отварање седмог печата поистовећује се са запечаћивањем сто четрдесет и четири хиљаде. Запечаћивање се покреће молитвом, али не једноставно самом делатношћу молитве, него одређеном молитвом. Та одређена молитва препозната је у књизи пророка Данила, која је, наравно, и књига Откривења.

Јован у Откривењу и Данило у својој књизи представљају сто четрдесет и четири хиљаде у „последње дане“. У „последње дане“ они који треба да буду Божји сведоци током битке првог неба сведочиће о пророчанству које је отпечаћено непосредно пре него што се време

милости заврши. Ово је представљено као седми печат у стиховима које сада разматрамо. Молитве које долазе анђелу са „златном кадионицом“ представљене су Даниловом молитвом у деветом поглављу његове књиге. Та молитва је одређена молитва, која је изложена од стране Мојсија у вези са пророчанством о „седам времена“. Молитва је двострука, а Данило контекст своје двоструке молитве поставља у изразима Мојсијевог „проклетства“ и „заклетве“. Књиге Данила и Откривења јесу иста књига, а исте пророчке линије које се налазе у књизи Даниловој преузете су у књизи Откривења.

Молитва која доводи до изливања светог огња у покрету моћнога анђела из Откривења осамнаест, јесте Данилова молитва о „седам времена“. То је молитва која је довела анђела Гаврила с неба да Данилу објасни пророчанства. На завршетку његове молитве, која обухвата првих двадесет стихова девете главе Данила, Гаврило је сишао око времена вечерњег приноса. Молитве које се узносе, а које анђеоска златна кадионица прима, јесу молитве које се узносе док сунце залази, у вечери „последњих дана“.

И док још говораш, и мољаш се, и исповедаш свој грех и грех народа свога Израиља, и изношах молбу твоју пред Господа Бога твојега за свету гору Бога твојега; да, док још говораш у молитви, онај човек Гаврило, кога видех у виђењу на почетку, долете брзо и дотаче ме око времена вечерњег приноса. Данило 9:20, 21.

Данилова молитва била је признање не само његових грехова, него и грехова Божјег народа. Његова молитва је образац молитве покајања повезане са „седам времена“ из Левитске двадесет шест.

И они који од вас преостану чамиће у безакоњу своме у земљама непријатеља својих; и такође ће чамити с њима у безакоњима отаца својих. Ако исповеде безакоње своје и безакоње отаца својих, преступ свој којим су ми сагрешили, и то што су ходили насупрот мени; а и да сам и ја ходио насупрот њима и довео их у земљу непријатеља њихових; ако се тада понизе необрезана срца њихова, и ако тада прихвате казну за своје безакоње: тада ћу се опоменути завета свога с Јаковом, и завета свога с Исаком, и завета свога с Авраамом опоменућу се; и земље ћу се опоменути. Левитска 26:39–42.

Након што Мојсије изложи казну повезану са „седам времена“, коју назива „свађом“ Божјег „завета“, он указује на то шта Божји народ треба да учини ако и када постане свестан да је роб у непријатељској земљи, као што је то био Данило. Требало је, као што је Данило представљао, да исповеде своје грехе, а такође и грехе својих отаца.

Када ову нарочиту молитву узнесу они који су позвани да буду сто четрдесет и четири хиљаде, анђеоска златна кадионица узмеће „кадионицу, и“ напунити је „огњем са жртвеника, и бацити је на земљу: и настадоше гласови, и громови, и севања муња, и земљотрес.“ Свети огањ, који представља поруку „истине“ насупрот кривотвореној поруци „огња“, коју Сједињене Државе и Сотона спуштају с неба, јавља се у часу „земљотреса“, који је недељни закон.

У књизи пророка Захарије обавештени смо да је Зоровавел положио и темељ и камен заглавни храма у историји обнове храма и Јерусалима после повратка из ропства чији је део

био Данило.

Тада одговори и рече ми, говорећи: Ово је реч Господња Зоровавељу: Не силом ни крепощћу, него Духом мојим, вели Господ над војскама. Ко си ти, о горо велика? Пред Зоровавељем постаћеш равница; и он ће изнети заглавни камен уз повике, кличући: Благодат, благодат њему. И дође ми реч Господња говорећи: Руке Зоровавељеве поставише темељ овоме дому; његове руке ће га и довршити; и познаћеш да ме је Господ над војскама послао к вама. Јер ко је презрео дан малих почетака? Јер ће се радовати и видеће висак у руци Зоровавељевој с оних седам; то су очи Господње, које прелазе тамо и амо по свој земљи. Захарија 4:6–10.

Зоровавелъ значи „потомак Вавилона“ и представља симбол поруке другог анђела, која је, када је била сједињена са поруком Поноћног поклича, положила „темељ“ у почетном покрету адвентизма. Зоровавелъ такође представља понављање поруке другог анђела у завршном покрету адвентизма, у покрету Future for America, када се поставља „завршни камен“.

Свет се радовао над двојицом сведока који беху убијени у долини сувих костију, на улици која је „информациони супер-аутопут“. Када су та два сведока била враћена у живот, свет се уплашио, а небеса се обрадоваше. Захарија, као и сви пророци, указује на „последње дане“ када се Божји народ радује. Захарија нас обавештава да се они радују при васкрсењу двојице сведока, када виде „тих седам“. „Тих седам“ јесте иста јеврејска реч преведена као „седам времена“ у Левитској двадесет шест. Покрет првог анђела положио је камен темељац Мојсијевих седам времена, и та „истина“ треба такође да буде камен заглавни у покрету трећег анђела, упркос њеном одбацивању 1863. године.

Када се то препозна, испуни и на њега се одговори одговарајућом двоструком молитвом, истинска ватра биће бачена на земљу, као што је била на Педесетницу.

Наставићемо да разматрамо отварање седмог печата у наредном чланку.